

Leto I.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 7.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO

Jesenice, 1. novembra 1936

Delavci, vi ste del naroda!

Slovenija se počasi iz dneva v dan, toda vidno, proletarizira. Koliko novih tovarn, zlasti tekstilnih, je zrastle v zadnjih dveh desetletjih. Industrijski obrati so se tudi pri nas na Jesenicah širili in se še širijo, število delavstva narašča. Vsega delavstva od industrijskega preko stavbinecev pa do delavcev v lesni industriji je v Sloveniji okoli 120.000, dočim imajo strokovne organizacije nekaj nad 15.000 organiziranega delavstva. Kje ostaja ostala ogromna večina? Pomešana in porazdeljena je med naše preproste slovenske ljudi, med kmeta, kajzarja in malega obrtnika. Naš slovenski delavec se tudi po večini rekrutira iz kmečkih družin, iz družin malih posestnikov in obrtnikov, in je po veliki večini ohranil ozke stike in zveze s kmetijskim ljudstvom, obdržal običaje in navade slovenskega kmeta.

Le v starejših industrijskih krajih kot so Trbovlje in pri nas na Jesenicah imamo že več generacij industrijskega delavstva. Postopno je raslo podjetje Kranjske industrijske družbe na Jesenicah. Stari bohinjski plavži, danes opuščeni rovi pri Sv. Križu in drugih bližnjih krajih so bili temelji, na katerih se je dvigala sedanja močna industrija železa na Jesenicah. Prvi delavski kader so tvorili domačini, mali kmetje, bajtarji. In če se pri naših delavcih ozremo preko dveh generacij nazaj, vidimo, da so izšli s kmetov, da dobivajo novega dotoka spet od našega kmečkega življa. Iz kmečkih družin, ki našemu narodu niso dale samo velikih mož, ampak tudi preproste delavce, je izšel tudi slovenski delavec, iz kmetijskih hiš, ki so bile vedno zdrave celice našega naroda, prežete ljubezni do Boga in rodne grude. Zato je naš delavec, kljub novemu vzdušju in ozračju tovarn, kljub novemu življenju in ritmu stroja, po veliki večini ohranil duhovno življenje in mišljenje slovenskega kmeta, je ostal duhovno povezan z narodom.

Kot je slovenski narod po ogromni večini globoko veren, tako je slovenski delavec tudi zvest in pravi katolik. Zato naj vedno išče pravi Vrelec moči, da skozi revščino, boleznin in nesreče in kljub sovražnikom svojega stanu ohranja svoje duhovno življenje. Globoka in neomajna vera večnih načel Kristusovih mora biti delavstvu neusahljivi zaklad, iz katerega črpa svoje moralne sile v borbi za pravično urejeno človeško družbo.

Delavstvo se mora vedno zavedati, da je del naroda, da v bojih za svoje pravice, za svoje uveljavljanje išče opore tam, kjer mu je po naravi najbližja, kjer stoji slovenski narod. Po čisto naravnem dotoku dobiva delavstvo naraščaj od našega preprostega kmetijskega ljudstva, zato je tudi njegova dolžnost, da črpa svoje nove sile iz zdravih in neomajnih korenin slovenskega naroda, da stoji z narodom na skupnem braniku.

Zato odkrit in neizprosni boj vsakemu kompromisarstvu in vsemu, kar nas skuša odtrgati od povezanosti in duhovnim sožitjem vsega slovenskega naroda. Naš delavec se bridko moti, če misli, da bo dobil opore v boju za svoje pravice pri raznih pokretilih, naperjenih predvsem proti vsaki veri, pri pokretilih, ki naj predstavljajo nek internacionalen boj delavstva proti kapitalizmu. Čas zahteva od nas popolno jasnost, jasnost v načelih, jasnost v delu in jasnost v javnem udejstvovanju. Kako naj bo jasnost tam, kjer dva delata pod isto firmo — pa sta si po svojih načelih diametralno nasprotna? Kako naj sodeluje delavstvo vseh grup v kulturnem, strokovnem in političnem smislu? Končno ne predstavlja enotna ali skupna fronta delavstva nič drugega kot neko tako sodelovanje, brez jasnih načel, brez enotnega cilja. — Kako naj s pravo dosledno vero prežet katoličan, ki hoče svoje versko prepričanje uveljaviti na vseh področjih javnega in kulturnega življenja, sodeluje skupaj z marksistom, ki živi in dela po načelih Marksa: »Vsaka vera je opij za ljudstvo.« — Kako naj katoličan, ki želi in hoče samo to, da drugi njegovo versko prepričanje spoštujejo ali ga vsaj puste na miru in mu puste svobodo prepričanja, noče sodelovati s človekom, katerega načelo je ubiti vsako svobodo s stisnjeno pestjo. Delavstvo iz lastnih izkušenj ve, kako spoštujejo marksisti v praksi svobodo mišljenja vsakega poedineca.

Kako naj sodeluje slovenski delavec v gospodarskih in strokovnih vprašanjih z ljudmi, ki hočejo uveljaviti vse javno življenje brez Boga, brez vere, ki zanikajo tudi vsako vest. Za vsako gospodarstvo je zavest odgovornosti nujno potrebna ne samo pred predstavniki oblasti, ampak tudi pred samim seboj. In kako naj pričakuje delavec za izkazano zaupanje odgovornost pri ljudeh, ki v principu zanikajo vse moralne dobrine vere — tudi vest. Ali naj se slovenski delavec res naslanja na pokret — ki ni izšel iz našega slovenskega naroda — ampak ga vodijo iz vseh narodov izkoreninjeni internacionalni židovski mogotci?

Naše delavstvo se nahaja v veliki duhovni skupnosti z vsem našim katoliškim narodom; kdor tega ne vidi, kdor cepi naše delavske vrste in jih vodi v naročje marksistov, ta prav gotovo ne dela za koristi slovenskega delavstva.

Z Jesenic

V soboto, dne 31. t. m., je minulo 18 let, odkar so jugoslovanski narodi s ponosom vzeli na znanje vest, da so na tedanjih avstro-ogrskih bojnih in trgovskih ladjah zaplapolale naše trobojnice.

Zavedajoč se pomena, da smo postali svobodna pomorska država in da se čim prej dvigne v svet ugled našega Jadrana, se je kmalu po osvoboditvi osnovala organizacija Jadranske straže, katere namen je, da čuva in vzbuja ljubezen do našega Jadrana, osobito pri mladini. Iz tega vidika so se osnovali Pomladki JS po vsej državi. Da ima organizacija JS tudi praktičen pomen, se vidi iz tega, da si je v tekočem letu ogledalo naš Jadrani 45 naših otrok. Revnejši otroci so si ogledali Jadrani povsem na stroške organizacije, ostali so deloma sami prispevali.

Na narodno šolo na Jesenicah je nameščen jeseniški rojak, učitelj g. Stanko Lampič. Gosposdu, ki izhaja iz znane jeseniške katoliške rodbine in ki se je na prejšnjem služb. mestu tudi izven šole mnogo udeleževal pri katoliških kulturnih in prosvetnih organizacijah, želimo pri njegovi odgovorni službi v domačem kraju mnogo uspehov v šoli in izven nje.

Zabreznica je dobila novega šolskega upravitelja g. Klementa. Zabreznici smo njegovega prihoda iz vsega srca veselili, ker vemo, da nam bo v naših borbah stal na strani s svojim znanjem in s svojo delavnostjo.

»Otroci, šola in dom« nosi naslov mala priročna knjižica, ki so jo te dni prejeli od svojih katehetov otroci jeseniške narodne šole. Knjižica je zamišljena kot zveza med starši in šolo, da si starši in učitelji medsebojno sporočajo po njej svoje želje glede vzgoje otrok. Prav bi bilo, če bi imela knjižica svojem namenu primerno posvetilo in navodilo. V interesu staršev oziroma njihovih otrok je, da se sami zanimajo za poročila, ki jim jih otroci

Prispevajte

v naš tiskovni sklad!

donašajo vpisana v te knjižice. S to knjižico je vsaj nekoliko zamašen prepada, ki danes vlada med šolo in domom, oziroma med starši in učitelji.

V volilni borbi za prevzem občinskega gospodarstva je v radovljiskem okraju prav v vseh občinah, ki so volile 25. t. m., zmagala kandidatna lista JRZ.

Tako se je celotni radovljiski okraj pridružil ogromni večini naroda, ki je to borbo vodil v smislu naših starih tradicij v znamenju zvestobe veri, narodu in njegovim preizkušnim voditeljem. V posameznih občinah se razdele mandati za občinske odbore takole: Gorje: JRZ 22, nasprotniki 2; Dovje-Mojstrana: JRZ 15, nasprotniki 3; Breznica: JRZ 15, opozicija 5; Boh. Srednja vas: JRZ 15, JRZ v kompromisu 3; Boh. Bistrica: JRZ 18, opozicija nič; Bled: JRZ 15, opozicija 3; Rateče-Planica: JRZ 18, opozicije ni bilo; Jesenice: JRZ 20, opozicija nacionalistov 4, opozicija Ljudske fronte z nosilcem dr. Stanovnikom 6; Radovljica: JRZ 16, JNS 2; Kropa: JRZ 18, opozicije ni bilo.

Pri presoji volilnih izidov in uspehov je treba poudariti, da je tak izid z ozirom na posebne razmere našega okraja nad vse časten in razveseljiv. Okraj živi od industrije in od tujskega prometa, vplivi od raznih internacional in tujcev letoviščarjev so čisto nasprotni duhu naroda in je zato toliko bolj razveseljivo, da ti vplivi našega okraja niso mogli okužiti.

Uprava mestne občine Jesenice preide po pravkar prestanih volitvah v roke naših starih borcev in preizkušenih mož. Prepričani smo, da bo novi odbor pod vodstvom župana g. Valentina Markeža kos nalogam, ki mu jih nalagajo novodobne Jesenice. Nasprotniki, zlasti oni z liste dr. Stanovnika, so zastavili vse svoje moči, da bi pri teh volitvah premagali prave zastopnike jeseniškega delovnega ljudstva. Papir je v teh dneh na Jesenicah preplaval vse ceste, avtomobili so prevozili tisoče kilometrov, a protiljudsko usmerjene liste so kljub temu propadle.

»Družina in dom« je naslov novi zadrugi, ki je bil v tem mesecu vpisana v sodni register. Nova zadruga ima namen pomagati zlasti tovarniškim delavcem pri gradnji lastnih domov. Vodstvo zadruga je v resnih rokah in smo prepričani, da bomo v kratkem lahko zaznamovali že tudi stvarne uspehe, ki jih bo zadruga brezdvomno dosegla v korist

Več vere — več kruha!*

Konferenca za konferenco se vrsti. Diplomati, finančniki, politiki, raznovrstni strokovnjaki se sestajajo, pogajajo, konferirajo, dajejo izjave itd. itd. Delavci štrajkajo — premajhen in preslab kos kruha jim režejo za njihov trud. Brezposelni protestirajo. Napetost, negotovost, nejasnost povsod. Čemu? Nove formule iščejo, po kateri naj bi se rešil najtežji problem sedanje človeške družbe. Bolna je ta družba. Znaki so že hudi. Revolucije, vojni pohodi, nezadovoljne mase, oboroževanje. Vročina občutno raste.

Vsa mogoča imena ima ta problem. Gospodarska kriza, socialna kriza, duhovna kriza... same krize! Pravega imena pa ne slišiš, ker ni beseda »primerna«, ni več »moderna«.

Nevera!

Vero so pregnali iz javnega življenja, iz gospodarstva, iz politike, iz šolstva, s ceste. Samo cerkev so ji še pustili. Ponekod tudi te ne. Dali so ji pečat zasebnosti. Naj se skriva med štiri stene reveževega stanovanja ali vaše cerkvice. Drugje pa ni prostora zanjo, češ da je samo v napotje. Res v napotje je človeškemu pohlepu, ki ne prenaša božjih postav, ki mu ni do pravičnosti, še manj do ljubezni. Zanetil je strašno medsebojno borbo enih, ki imajo bogastvo, moč,

* Gornji sestavek je prinesla »Bodočnost« v svoji deseti številki. Zaradi aktualnosti ga ponatiskujemo.

oblast, in drugih, ki tega nimajo, pa bi radi vse to imeli. Kdor je močnejši, obvladuje slabjšega kakor se mu zdi. Nikjer ni postave, ni merila, ki bi odločilo in odmerilo enemu in drugemu, kar mu gre. Človek je tako merilo zavrzel, ko je vero zavrzel!

Vero v javnost! Vero v vse socialno, gospodarsko, duhovno življenje. Le vera more urediti po večnih zakonih ljudi in vse njihove odnose. Vera je oni zakon, ki lahko določi pravične mezde, odmerja delo in dobiček, družine varuje, bedo preganja in dolžnosti določa.

Vero v politiko! Da ne bo oboroževanja zaradi imperializma, dividend in zaradi strahu. Da ne bo nezadovoljnih narodov, tlačnih in teptanih.

Vero v gospodarstvo! Da ne bo goljufij, izrabljanj, socialnih krivic. Da bo pravičnost zmagala tudi v trgovini in produkciji. Da ne bo cena oderuška, mezda pa beraška.

Vero povsod! Tisti, ki je vero prenal, je povzročil vse zlo, ki ga sedaj prenašamo. Zato božje postave nazaj, da bomo znali prav dajati in prav jemati. Drugače ni mogoče. Ali vera ali nevera. Ali bomo molili svojega Stvarnika ali pa najmočnejšega brutalnega nasilneža.

Nove družbe je treba, po božjem zakonu urejene. Zato se moramo boriti z vso silo, z vsemi sredstvi.

Na mejah, pri nas in drugod

Naš list nosi ime »Na mejah« in to popolnoma upravičeno. Saj nam niti v zemljevid ni treba pogledati, tudi brez tega vemo, da smo mejaši dveh sosedov. Do Bohinja, kjer smo takoj ob italijanski meji, imamo samo 30 kilometrov, enako je 30 kilometrov do državne meje, takoj za lepo, danes že tisočrim letoviščarjem znano vasjo Rateče. In kaj naj rečemo, tik za hrbtom svetovnoznane smuške skakalnice v Planici je že v zemljo zasajen drog, na katerem italijanska trobojnica.

Ako pa zavijemo v tipični gorski vasi Podkoren na desno, pridemo v pol ure do avstrijske državne meje. Torej proti trem stranem »na mejah«. Za tri dinarje z jeseniške železniške postaje pa smo tudi že na avstrijski meji sredi karavanskega predora. Kdor pa se vzpne na Golico in jo ubere mimo Savskih jam, ta bo šel od prelaza pa do vrha Golice z levo nogo po slovenskem, z desno po avstrijskem ozemlju, ali ves čas po meji.

Severna in tudi južna meja, t. j. na Golici in na Črni prsti, je meja vseskozi po grebenih, medtem ko na Korenskem sedlu in v Ratečah tujec ne bi niti vedel, da se nahaja na meji, če bi ga na to ne opozorila visoka drogovna z državni zastavama, prečnica preko ceste in pa seveda finančna straža. Zlasti na meji med Jugoslavijo in Avstrijo je v poletnem času silno živahen promet in zapisnik motornih vozil, katerim je bilo treba prečnico dvigniti, ima letos že zelo visoko številko.

Da pa je meja med dvema državama še bolj točno označena, stoji na vsaki strani poleg stražnice tudi gostilna. V ono na naši strani se zatekajo avstrijski »weinbeisserji«, v rudeče-belo barvano lično poslopje pa radi zahajajo Jugoslavlani, da se potem doma pobahajo, češ danes smo se pa nalili avstrijskega piva. Ker se tekočine, ki so skrite v želodcu, ne dajo ocariniti, se oboji »izletniki« na tej in oni strani poslu-

žujejo prilike in skrbje, da kvantum ni premajhen.

Tudi v Ratečah se dogaja nekaj aličnega, vendar le bolj enostransko. Ratečani, posebno oni s stalnimi propustnicami in le mlajši ljudje, se večkrat vračajo dobre volje od one strani, ker chianti je vseeno premočan za naše razmere. Italijan pa v splošnem ni prijatelj piva, zato jih od one strani ni, da bi prihajali na pivo.

Takšno je življenje na naših mejah. So še drugi momenti, ki igrajo važno vlogo na mejah, a o tem prihodnjič.

Kako pa drugod? V Južni Ameriki je komaj katera država, ki bi imela točno označene meje. V Aziji ni nič bolje, saj se meja med Rusijo in Kitajsko vedno menja, med Indijo in Afganistanom pa so široki pasovi ozemlja, ki ne pripada nikomur. Pač ima točno začrtane meje Evropa in pa Severna Amerika. Ker med Kanado in Ameriko ni naravne meje, so po vsej dolžini, več tisoč kilometrov, postavili železne droge, a na vsakem napis: Po londonskem dogovoru 20. oktobra 1818.

Z velikimi stroški je Italija postavila ob vsej južni meji Libije ograjo z bodečo žico.

Veščaki pravijo, da bi bilo potrebnih 20 milijard dinarjev, ako bi danes hoteli postaviti kitajski zid kot mejo.

Tudi med prijateljskima državama Francijo

Agitirajte za naš list! Zahtevajte

„Na mejah“

po gostilnah in kavarnah!

in Belgijo je meja strogo natančna in nadzorovana. To pa le bolj zaradi tihotapstva.

Švica ima strogo zavarovane meje. Tam bi se bil lani skoraj vnel mednarodni spor zaradi češnje, ki je stala baš na meji. Švicar, ki je obiral češnjo, je stopil na nemška tla in bil ustreljen.

Med španskim teritorijem in Gibraltarjem je širok pas nevtralnega ozemlja. Tu je posebno močno razvito tihotapstvo in ni ga dne, da bi puške ne pele svojo smrtno pesem.

Mejo smrti imenujejo ono med Rumunijo in Rusijo. Kdor se drzne to mejo prekoračiti, je

enako, kakor da bi šel prostovoljno v smrt. Da smatrajo boljševiki nedovoljen prestop meje za najhujši zločin, je itak znana stvar.

Na široki ravnini blizu Sverdlonka je postavljen zidan mejnik, ki ima na eni strani napis: Evropa, na drugi: Azija. To je brez dvoma najstrašnejša meja na svetu. Mimo tega mejnika je šlo že stotisoče nesrečnežev, ki so bili izgnani v Sibirijo. Le malokdo izmed teh je mejo Evrope zopet prekoračil. Zato je ta mejnik znan tudi pod imenom: mejnik slovesa.

Tako vidimo, da je še vedno najlepše, najprijetnejše in najbolj varno na naših mejah.

Podpiranje brezposelnih in pobijanje delomrznosti

Znak današnjega časa je, da ljudje istovetijo pojem »brezposeln« s pojmom »delomrznost«. To naziranje je absolutno napačno in krivično in sicer napram onim, ki so delavoljni, a pomoči potrebni.

Kdo je brezposeln?

V smislu »Naredbe o podpiranju brezposelnih in pobijanju delomrznosti« (Sl. l. 204/51 ex 1953) se smatra za brezposelnega osebo, ki zaradi izrednih gospodarskih razmer brez svoje krivde ne more dobiti zaposlitve niti v svoji niti v kaki drugi stroki in nima lastnih sredstev niti druge možnosti za preživljanje. Torej je pojem brezposeln sestavljen iz več različnih činjenic, od katerih je najvažnejša ta, da brezposeln ne more dobiti druge zaposlitve zaradi izrednih gospodarskih razmer brez svoje krivde. Naredba sicer teksativno ne našteva, kaj vse je smatrati med izredne gospodarske, vendar ni dvoma, da je med izrednimi gospodarskimi razmerami razumeti tisto gospodarsko stanje, kateremu sledi zaradi pomanjkanja naročil in potrebnih denarnih sredstev obustavitve obratovanja in s tem odpust izvestnega števila uslužbencev. Isto tako naredba ne našteva podjetij, ki jih je opisano gospodarsko stanje prisililo k izrednim ukrepom. Po smislu te naredbe je namreč smatrati kakšno osebo za brezposeln, ako je bila oseba do sedaj navezana pretežno na lasten zaslužek, pa nima niti lastnih sredstev (prihranjeni denar, stalne rente, dohodkov iz hiš, posestva itd.) niti druge možnosti za preživljanje, t. j. pomoč, ki mu jo nudijo starši, žena, sorodniki, otroci itd. Tako n. pr., ako bi postal brezposeln oče (v zgoraj navedenem smislu), čigar otroci so primerno dobro situirani, bilo s primernim donosnim posestvom, službo ali podobno, so le-ti po določbi § 154 o. d. z. dolžni očeta — starše dostojno vzdrževati. Isto velja tudi za očeta po § 141 o. d. z., ki pravi: »Zlasti je dolžnost očeta, tako dolgo skrbeti za vzdrževanje otrok, dokler se ne morejo sami preživljati.

Vsaka brezposelna oseba, ki si išče zaposlitve zunaj okoliša lastne občine, se mora izkazati in sicer poleg poslovne, poselske ali druge take obvezne knjižice tudi z »Razvidnico za brezposel-

ne«. Te razvidnice izdajajo občine bivališča, torej brez ozira na domovinsko pristojnost. V razvidnico se vpisujejo sledeči podatki: rojstni datum, poklic, pristojnost in bivališče ter osebni opis; na drugi strani podatki: o času brezposelnosti, začetek, konec in eventualne prekinitve in na tretji strani podatki: o izdanih podporah, preskrbi zaposlitve, naklonitve hrane, življenjskih potrebščin, posojilu in o iznosu posameznih vrst podpor.

O brezposelnih vodijo občine (vsaj voditi bi morale) točno evidenco, kakor tudi možnosti za njih zaposlitev in imajo tudi pravico in dolžnost, po upravnih oblastvih vsak čas preveriti, ali je oseba resnično brezposelna po določbah te naredbe in v kakšnem obsegu je podpore dotični potreben. Občine bi morale zahtevati od onih, ki so jim bile izdane te razvidnice, da se javljajo vsakih 14 dni pri občini bivališča radi uradne ugotovitve na razvidnicah, če so še vedno brezposelni, kje so iskali zaposlitev itd., sicer bi se jih smatralo, da so našli zaposlitev ter kot take pozvati, da vrnejo v določenem roku razvidnico. Po § 8 cit. naredbe se brezposelna oseba, ki nima lastnih sredstev za preživljanje in je pristojna v dotično občino, smatra za ubožno ter veljajo za njo predpisi o ubožni preskrbi v smislu § 22 z. o. in IV. oddelku od §§ 22 do inkluzivno 51 zak. o. domovinstvu iz leta 1936 drž. zak. št. 105.

Po cit. naredbi se podpira brezposelne le v mejah razpoložljivih sredstev in to samo one, ki se morejo izkazati z že prej navedenimi dokumenti in brezposelno razvidnico. Naredba predpisuje, da se morajo brezposelni v prvi vrsti zaposliti pri javnih in privatnih delih, sicer pa se jim pomaga z živili in drugimi življenjskimi potrebščinami, le v izjemnih primerih v denarju, kar pa se mora brezposelni zavezati, da bo dano podpora z delom odslužil, odnosno vrnil, kadar mu bo to mogoče.

Tako smo z gornjimi odstavki analizirali pojem »brezposeln« na eni strani in na drugi povedali način podpiranja brezposelnih po veljavni obstoječi naredbi in legitimiranju istih.

Koga pa ni smatrati v smislu cit. naredbe za brezposelnega in se mu ne sme izdati razvidnica po § 10 te naredbe?

Po pretehtanju vseh navedenih činjenic ni izstaviti razvidnice:

1. Osebi, ki je s svojim obnašanjem, postopanjem ali malomarnostjo zakrivila odpust in ki se ni potrudila najti druge primerne zaposlitve ali ki ponujeno zaposlitev odklanja;
2. osebi, ki ima zadosti lastnih sredstev in drugačne možnosti za preživljanje;
3. poljedelskim, sezonskim delavcem, ki posedujejo lastno domačijo in izvršujejo poljedelska

svojih članov. Ustanovitve in delovanje zadrug je pri kričečem pomanjkanju stanovanj nujno potrebno.

Konzumno društvo za Slovenijo, ki so ga vodili socialni demokrati, je v likvidaciji. O tem smo poročali že v zadnji številki našega lista. Zdi se nam primerno z ozirom na zbleganost članstva pri raznih jesenskih zadrugah ustanov, ki je nastala zaradi likvidacije gornjega društva, da o tem ponovno spregovorimo. Mnogo jih je, ki so prejeli pozive, da naj doplačajo neplačani del deleža do zneska 500.— Din, ki trdijo, da nikoli niso podpisali pristopnice k gornji zadrugi, vsaj oni sami ne. Tem moramo pojasniti, da je član zadrug samo tisti, ki je lastnoročno podpisal pristopnico. Če jo je kdo drugi podpisal, pa naj je bila to tudi žena, je članstvo neveljavno. Torej: kdor ni sam podpisal, ni bil član zadrug in sedaj ni dolžan plačati zahtevanega zneska do Din 500.—.

Zadrugarjem raznih zadrug v pouk je treba tudi razjasniti, da deleži in garancija, za slučaj propada zadrug, niso pri vseh zadrugah enaki. Za vsako zadrugo je to posebej določeno v njihovih pravilih. Prvo delavsko konzumno društvo na primer ima določen delež 25.— Din in garancijo 25.— Din. V slučaju propada te zadrug bi član izgubil le svoj delež 25.— Din in bi še moral doplačati iz garancije 25.— Din. Ljudska kuhinja na Jesenicah ima v pravilih določeno članarino 1.— Din in kot garancijo 20.— Din. Če bi ta zadruga morala likvidirati zaradi gospodarske propasti, bi član zadrug izgubil le 1.— Din na članarini in 20.— Din iz garancije. Pri zadrugah z neomejeno zavezo pa porokujejo člani zanje z vsem svojim premoženjem, če bi tak zadruga propadla in njeno premoženje ne bi bilo zadostno za kritje njenih dolgov, morajo člani plačati vse njene dolgove tako, da upniki zadrug nečesar ne zgube. Pri gori navedenih zadrugah, ki so zadrug z omejeno zavezo, pa upniki izgube na svojih terjatvah, v kolikor te niso krite s premoženjem zadrug, z deleži članov ter z njihovo garancijo.

V interesu zadrugarjev je, da se ponče o članarini in garanciji, ki jo prevzamejo za zadrugo, h katerim pristopijo, ko podpisajo lastnoročno njihove pristopnice. Je pa tudi modro, da iz zadrug izstopijo, kadar jim te postanejo nepotrebne in nekoristne,

Delavci,

branite svoje strokovne organizacije v smislu in pravcu narodnih tradicij in skupnosti.

zlasti če imajo te zadruge določene visoke deleže in visoke garancije. Izstop iz zadruge pa je treba prijaviti pisмено, zahtevati o tem potrdilo in to potrdilo shraniti.

Preiskava se je nedavno vršila zaradi nerednosti v poslovanju bivše zadruge »Stan in dom«, o kateri smo v peti številki našega lista prinesli kratko notico. Rezultat preiskave uradno doslej še ni objavljen. Kadar bo banska uprava na podlagi poročila banskega revizorja, inspektorja gosp. Weisa izdala uradno poročilo, ga bomo našim čitateljem v informacijo objavili.

Z Dovjega

Pred kratkim je umrl na Belci pri Dovjem upokojeni železničar in hišni posestnik Andrej Dimnik. Bil je član Prosvet. društva na Dovjem. Obiskal je redno vsako našo prireditev. Bil je veren mož, kakršnih bi danes zelo potrebovali. Pevski zbor mu je zapel ob mrtvaškem odru več žalostink. Naj mu sveti večna luč!

Volilna borba je končana tudi pri nas. Po 16 letih prehaja občinska uprava v druge roke. Občinski odbor sestoji večinoma iz mladih ljudi in občani pričakujejo boljše gospodarstvo pod novo upravo.

V nedeljo 1. nov. 1956 uprizori Aljaževsko pevsko in dramsko društvo na Dovjem kot otvoritveno predstavo v tej sezoni Jalenovo igro »Grobovi«.

Prosveta

Prvi prosvetni večer v letošnji sezoni z izredno lepim in bogatim sporedom bo v Krekovem prosvetnem domu v sredo 4. novembra. Člane društva, prijatelje in občinstvo opozarjamo na prireditve.

Članski sestanki Krekovega prosvetnega društva so se zopet začeli. Sestanki za dekleta se vrše vsak četrtek, za žene vsak ponedeljek, enako za fante vsak ponedeljek, za moške pa vsako drugo sredo. Člani vseh društvenih odsekov naj se svojih sestankov točno in redno udeležujejo, obenem naj pridobivajo tudi novih članov in obiskovalcev za te sestanke, a to le takih, ki morejo v smislu pravil in namena društva postati njegovi člani. Kake navlake društvo ne potrebuje.

Slike s proslave 40 letnice Krekovega društva v formatu razglednic v ca 200 variantah so na ogled v Triglavski založbi. Tam slike lahko vsak naroči po svojih željah.

sezonska dela le, da izboljšajo svoje gospodarsko in socialno stanje;

4. kmečkim ženskam in moškim osebam, ki so prišle v tovarniške obrate iz kmečkega dela in se lahko preživljajo s poljedelskim delom;

5. ženskam brez razlike starosti, kolikor nimajo samostojnega gospodinjstva, in mladostnim delavcem do 18 let;

6. stavbinskim delavcem (zidarjem, polirjem itd.) kakor tudi delavcem sezonskih podjetij, ki so bili v pretekli sezoni zaposleni vsaj pretežni del sezone in je sedaj njihova brezposelnost le posledica neugodnega vremena.

Pač pa se izstavljajo razvidnice onim stavbinskim delavcem in delavcem sezonskih podjetij, ki v sezoni niso bili zaposleni brez lastne krivde, ali pa ki so bili zaposleni le primeroma kratko dobo in ki nimajo lastnih sredstev niti druge možnosti za preživljanje.

Spričo navedenega je potrebno točneje analizirati pojem »delomrznež«. Vsekakor je oseba, ki se ne more izkazati s prej omenjeno razvidnico in drugimi potrebnimi dokumenti po § 10.

»Delomrznežev« prosjakov-potepuhov, ki se pot pajo in prosjačijo pod pretvezo brezposelnosti, izkoriščajo pri tem položaj onih, ki so v resnici podpore potrebni, ni toliko iz industrijskih krajev, temveč se rekrutirajo iz Štajerske in Dolenjske, največ pa iz Hrvaške in Bosne ter iz južnih krajev. Največ so to mladi krepki ljudje od 16 do 40 let. Tipično je, da hodita najmanj po dva skupaj, očitno zato, da se med seboj podpirajo in da je njihov nastop sigurnejši ter pri boječih ljudeh vplivnejši. Zlasti pa je značilno, da živila odklanjajo in zahtevajo le denar in obleko. Nekateri se naravnost hvalijo, da jim beračenje več donša in da se jim še nikdar ni tako dobro godilo. Ako se jim ponudi delo, ga odklanjajo. Brez dvoma je, da je med njimi tudi mnogo kriminalnih tipov in ne samo navadnih delomrznežev.

Da se omeji beračenje, odnosno odstranijo v tem pogledu zlorabe po osebah, ki se bavijo s poklicnim beračenjem, s čimer demoralizirajo delavljne brezposelne in zaposlene delavstvo, a priznati moramo, da »razmere ustvarjajo človeka«, se je bati, da bodo taki pohajkovalci in izkoriščevalci javne dobrotelčnosti za vsako pridobitno delo za vedno izgubljeni in z njihovim kvarnim zgledom tudi mnogo danes še morda poštenih in delavljnih ljudi. Zato je nujno potrebno, da poleg striktnega izvajanja obstoječih tozadevnih predpisov po pristojni oblasti in pristojnih varnostnih organov — sodeluje tudi celokupna naša javnost sploh, s tem, da se delomrzneže prijavlja pristojnim oblastvenim organom radi nadaljnjega kazenskega progona in zasledovanja, da se jim odklanja vsaka morebitna podpora, skratka, da se tem organom v tem oziru gre kar najbolj na roke.

Najradikalnejši način podpiranja brezposelnih in pobijanja delomrznih bi gotovo bil ta, da bi javnost, t. j. privatne stranke odklonile tudi najpotrebnejšim vsako podporo v roke prizadeti osebi, temveč bi se vsakdo moral zglasiti v občinskem uradu, kjer bi se mu po pregledu njegovih dokumentov, ako bi bili isti v redu, izdala nakaznica za potrebno hrano, za primer, če bi se mu ne mogla nuditi zaposlitev. Ker pa je ta način za našo javnost, ki ni vajena trdo postopati s takimi ljudmi, ki prosijo podpore, a je vendar v lastnem in javnem interesu, da se kolikor mogoče ta nadloga omeji in podeli podpora resnično le onemu, ki je je potreben, naj se sleherni poslužuje blokov, ki jih ima še vedno v zalogi občinski urad za ceno Din 0.25 en listek, katerega prosilec v občinskem uradu zamenja v gotovino.

Namen teh blokov je v tem, da ima občinski urad direktno priliko kontrole nad vsemi prosilci in dobi podporo le oni, ki je je resnično potreben. Oni pa, ki bo imel slabo vest, pa sploh ne bo prišel v urad in tudi ne več k dotični stranki, kjer bo dobil ta listič za Din 0.25.

Potrebno je le še to izpopolniti in sicer v tem, da bo občina pri izdajanju odnosno zamenjavanju brezposelnih blokov v gotovino, vršila svojo dolžnost v pravem pomenu besede, ker bi sicer tudi ta ukrep ne mogel doseči svojega namena. Še boljši način in priporočljivejši pa je ta, da bi tudi občina nikomur ne izdala nobene gotovine, in kakor že preje omenjeno, tudi ne privatne stranke, temveč bi stranke pridno segale po brezposelnih blokih, s katerimi bi se upravičen prosilec zglasil na občini in tamkaj bi mu za gotovo število teh lističev zamenjali za nakaznico, s katero bi podpore potreben brezposeln lahko šel v določen gostinski obrat in se tamkaj nahranil. Kakor pa že rečeno, je dajanje podpore v denarju tudi proti določbam te naredbe. Ako pa bi se tak prosilec v občinski pisarni ne mogel zadostno legitimirati, da bi morda prinesel od privatnih strank nabrane brezposelne bloke, bi se istega zadržalo v svrhu nadaljnjega kazenskega postopanja, bloke pa zaplenilo v korist brezposelnih.

Z individualnimi podporami, ki si jih brezposelni sami od privatnih strank naprosijo, se ustvarja pravi nered in upropašča narodovo premoženje. Nujno je potrebno, da se ustanovijo javne kuhinje, v katerih naj bi brezposelni prejeli potrebno prehrano na podlagi zgoraj omenjenih nakaznic. V takih javnih kuhinjah bi bila možna pravilna kontrola po nadzorni oblasti in bi se uspešneje pobijalo delomrznost. Da pa tudi s temi kuhinjami ne bi še nadalje ustvarjali parazite narodnemu gospodarstvu, da si ne po krivdi brezposelnih, marveč po sili razmer, naj bi občina v sporazumu z drugimi strokovnimi organizacijami in zainteresiranimi krogi vodila vsa javna in privatna dela po gotovem načrtnem sistemu, saj vsako delo krepi človeka in poživilja duha. Na isti način naj bi se uredila skupna prenočišča.

Ljudska kuhinja r. z. z. o. z. v Krekovem domu na Jesenicah že ves čas svojega obstoja vrši preko svojih moči delo usmiljenja »lačne nasičevati«, saj se dnevno zateče povprečno nad 10 prosilcev, kjer prosijo za kosilo ali večerjo, toda vse to brez vsake javne ali privatne podpore.

O problemih brezposelnosti in pobijanju delomrznosti je bilo prelito že potoke črnih. Kriv je sistem, krivična in nepravilna ureditev današnje družbe.

Mnogo raznih strokovnjakov in nestrokovnjakov se je in se še ukvarja, kako izboljšati gospodarstvo in izlesti iz te zadušljive atmosfere. — Dejstvo pa je in ostane: temeljni kamen On, brez katerega je vsako delo zgradba, sezidana na pesek v puščavi. On, ki je dal smernice vsemu stvarstvu za stavbo pravične in socialno urejene človeške družbe. Z Njim vse — brez Njega ničesar!

Naročajte svojcem,

ki so v tujini naš list. Razveselili jih boste zelo.

Izjava gospoda Novšaka

novega predsednika Krekovega prosvetnega društva na Jesenicah

Mnoge prijatelje in sodelavce katoliške narodne prosvete gotovo zanima razvoj največjega prosvetnega društva v Sloveniji. Prosili smo zato g. Novšaka, novo izvoljenega predsednika KPD, da nam poda svoje gledanje na bodoče delo in svoje misli o razvoju društvenega življenja. Gospod predsednik se je povabilu prijazno odzval in nam dal sledečo

izjava:

Občni zbor KPD je za nami. Novi odbor je prevzel svoje funkcije. Članstvo pričakuje načrtov in smernic za bodoče delo v novem društvenem letu. Kakor se zdi, vse nekaj čaka, nekakšen preokret v tej največji edinici katoliške prosvete na Gorenjskem. Najbrže ne zmanj. Vsi sodelujoči so si edini za reorganizacijo notranjega društvenega življenja. Vsi dobro misleči stremijo za tem, da pospešijo delovanje posameznih odsekov in dajo nove spodbude celokupni

Krekovi družini v tisto smer, za katero deluje že 40 let.

Ne bomo zrl nazaj v tako zvane boljše čase, temveč bomo vsi strnjeni šli nasproti novim nalogam in delu za prosep našega društva. Okrepiti se mora krščanska vzgoja in kultura celokupnega članstva. Pojačati se morajo naše vrste mladine. Zlata knjiga je naš kašipot. Neizprosna disciplina naj bo naše hotenje za zboljšanje razmer med nami.

Mogoče je nekaj trnja na poti, katerega bomo lahko prešli, ker vsi tako hočemo, ker smo vsi za to poklicani. — Čuvarji hočemo biti naše katoliške prosvete v vrstah čistih in neomadeževanih članov. To od nas zahteva društveni pravilnik in naš krščanski ponos. Naši predniki — vzorniki, borci, so nam zapustili zgled. Iz roke v roko je šla baklja. Pazimo, da njen sijaj ne bo ugasnil, temveč kvišku žarel v boljšo bodočnost Krekovega prosvetnega društva.

To moraš vedeti

(Dalje.)

V volilnem boju za župana naše občine smo s poročilom o delavskih prispevkih prenehali, ker je pač vsak, farbe te ali one, posvetil vse svoje moči samo temu, da bo izvoljen »njegov župan«. No, ta borba je končana, delavstvo bo spet bolj dostopno za svoje vsakodnevno življenje, to je, svoje gorje in trpljenje, za dajatve, ki jih daje, in za dohodke, ki jih od teh dajatev ima.

Zadnjič smo obdelali pokojninsko blagajno, ki mora pač še tako lenega delavca zanimati. Saj od stanja te blagajne zavisi usoda delavčevih starih let. Nič manj važna od te pa je brez dvoma tudi bolniška blagajna. O tej blagajni se med delavstvom zelo veliko govori. Če je vse res, kar čujemo, ne vemo. Tudi nimamo danes namena o tem razglabljati. Morda bomo kasneje enkrat, ko čujemo oba zvona. Danes priobčujemo samo tabelo o tem, koliko plačamo in kaj za svoje dajatve dobimo.

Pogrebna:

Za mrtvo rojeno dete	Din 100
za otroka do štiri leta starosti	Din 150
za otroka od 4 do 16 let starosti	Din 200
za ženo in ostale svojce	Din 300

Na zavitku mesečnega obračuna imaš vsak mesec pod naslovom za bolniško blagajno odtegnjen en dinar več, kakor pa prikazuje gornja tabela. Ta dinar se odteguje za osrednji sklad bolniških blagajn, ki je namenjen za gradnjo okrevališča, za katerega pa se še ni našel primeren prostor. Do sedaj nabranega denarja v ta namen je, kakor navaja poročilo glavne bratovske skladnice, 2,065.437.89 Din.

Gospodinjska vzgoja v domači hiši

Delu čast! To je tudi geslo doraščajoče ženske mladine, ki ima svoj vzor v svojih delavnih materah, razumnih gospodinjah, katerih večina uvaja svoje hčere že zarana v gospodinjske posle.

So pa tudi dekleta, ki gledajo gospodinjsko delo postrani. Njih predobro mamice nalagajo delo samim sebi, garajo od jutra do večera, svoje hčerke pa štedijo, češ, da se boje za njihovo zdravje ali da jim hočejo itak preskrbeti tako eksistenco, da jim ne bo treba delati. Druge matere pa zopet rajši same opravijo delo, ker se manj zamude, kakor če morajo otroku vse kazati s prstom, nato pa še za njim popravljati.

Take matere ne ravnaajo pametno. Gospodinjska izobrazba je nujna za vsako žensko. Potrebna je tudi ženi, ki živi v toliko povoljnih razmerah, da more imeti služkinjo; kako naj pa drugače vodi in nadzoruje svoje posle. Le žena, ki pozna gospodinjsko delo iz lastne skušnje, bo znala ceniti in pravično plačati delo svoje služkinje.

Zato pa uvaja uvidevna mati svojo hčerko od zgodnje mladosti korak za korakom v umetnost gospodinjstva, primerno vsakokratni razvojni stopnji, telesnim in duševnim močem svoje varovanke; navaja jo bolj in bolj na čim večjo samostojnost. Tako si bo vzgojila mati najzanesljivejšo pomočnico za slučaj bolezni, najboljšo naslednico v družini; svojo hčerko pa bo dobro pripravila za vse mogoče slučaje v življenju.

Krstna predstava »Rojenec«

»Aljaž« je otvoril sezono na odru Krekovega doma 18. oktobra in je za otvoritveno predstavo izbral novo domače delo: Jalenovo pravljico »Rojenec«, tako da je z otvoritvijo združil tudi krstno predstavo. Drama slovi na pravljici o Zlatorogu, godi se v bohinjskih planinah v času, ko začne grabežljivi tuje stezati roke po gorenjskih prirodnih bogastvih, — železni rudi —, in zaseje razdor med domačine, ki še v svetem strahu občudujejo prirodno lepoto domačih vrhov, še verujejo v rojenice in njihovo moč.

Dejanje samo na sebi že zaradi pravljicega motiva ni močno dramatično, je pa grajeno na enotnosti časa, kraja in dejanja, kar da poteku igre lepo umerjeno dramatičnost. Klen in jedrat jezic gorenjskih kmetov in pastirjev delo odlikuje, da zasluži, da gre po vseh naših podeželskih odrih. Boj med ljubeznijo do domačih prirodnih lepote in pohlepom po zlatu, boj dveh mladih src, ki znata ceniti domače lepote in padeta kot žrtvi v boju proti tujcu, ki zna trenutno zaslepiti s svojim bogastvom, da skrije podle namene, nam da marsikak dober nauk. Kakor izvemo, se za igro zanima prosvetno društvo na Dovjem, kjer bi jo tudi radi uprizorili. Scenerija je v vseh dejanjih enaka — planina, oživiti se da z svetlobnimi efekti, ker se dejanje vrši pozno ponoči, zgodaj zjutraj, pri belem dnevu in v mraku.

Igralci so se potrudili, vendar smo od nekaterih pričakovali več. Najbolj se je v svojo vlogo vživela majerica Neža (ga. Žnidarjeva), nista pa za njo zaostajali ostali ženski vlogi: Tilka in Mina (ga. Torkarjeva in gdč. Zvezdova). Dober je bil lovec Miha (Železnik), dočim je bil Blaž Robar (Jeraša) proti koncu slabši. Petrova igra (Jeršič) je bila medlo podana, Antonio (Poženel Riko) preveč komičen, da je že skoraj prehajal v klovnstvo. Gregor (Pišek) se je najbrž preveč zanašal na režiserja. Nastop skupin je bil precej neokreten. Scenerija je ugajala, bila bi pa lahko dosti boljša.

*

V nedeljo 1. nov., na praznik Vseh svetnikov, ponovi »Aljaž« na splošno željo zvečer ob osmih Hoffmannthalovega »Slehnika« v župančičevem prevodu predvsem za Jeseničane; prihodnjo nedeljo ob 3 popoldne pa za okoljčane.

Mezdni razred	Zavarovani zaslužek		Pri-spevek 31/10/0 Din	Dobiš		
	na dan Din	na mesec Din		Hra-narjina na dan Din	Pogreb-nina Din	Članicam porodnina na dan Din
I.	6'60	165	5'75	4'40	198	5'—
II.	8'—	200	7'—	5'33	240	6'—
III.	9'60	240	8'40	6'40	288	7'20
IV.	11'60	290	10'15	7'73	348	8'70
V.	14'—	350	12'25	9'33	420	10'50
VI.	16'80	420	14'70	11'20	504	12'60
VII.	20'—	500	17'50	13'33	600	15'—
VIII.	24'—	600	21'—	16'—	720	18'—
IX.	28'80	720	25'50	19'20	864	21'60
X.	34'—	850	29'75	22'66	1020	25'50
XI.	40'—	1000	35'—	26'66	1200	30'—
XII.	48'—	1200	42'—	32'—	1440	36'—

Članice porodnice prejmejo potem, ko jim je potekla porodnina, 3 Din na dan dvanajst tednov.

Iz bolniške blagajne prejmejo družinski člani poleg zdravniške oskrbe še:

Dečja oprema	Din 150
Podpora porodnici	Din 84
Babiška podpora	Din 100

V nedeljo 8. novembra zvečer bodo pa na odru Krekovega doma nastopili koroški pevci, oktet iz Št. Jakoba v Rožu. Peli bodo domače koroške pesmi, katere so na novo harmonizirane in so bile dosedaj neznane. Naša narodna zavest nam nalaga dolžnost, da ta koncert posetimo in s tem podpremo stremeljenja naših rojakov onstran meja in slovensko folkloro.

Glavni naš sovražnik je: — brezbriznost za vse, kar je naše.

Sport

Po velikem trudu so jeseniški zimski sportniki sestavili odbor, ki je za eno leto prevzel v svoje vodstvo GZSP. Predsedniško mesto je prevzel g. Činkovec Jože, uradnik KID. Želimo, da bi nova uprava imela v tem poslovnem letu mnogo uspeha v proslah našega narodnega sporta.

Redni fantovski sestanki fantovskega oddelka KPD se prično v ponedeljek 9. novembra v Krekovem domu. Vabimo vse fante, da se teh sestankov zaradi izredne važnosti polnoštevilno udeležujejo.

Če bi imel milijon?

Marsikdo si je že zastavil to vprašanje in si pri tem ustvarjal najbujnejšo domišljijo, kaj bi vse ukrenil v takem položaju. Neki znani finančnik pa je podal velikemu angleškemu listu tale odgovor na takšno vprašanje.

»Ne zavidajte me. O, da bi nikdar ne začel s tem, sedaj je prepozno, da bi ustavil.« In ta mož je »težak« dva milijona, toda ne dinarjev, pač pa funtov šterlingov, kar je toliko kot pol milijarde dinarjev. Ima razkošno palačo v Regent Parku, več hiš v Londonu, potem v raznih pristaniščih, je lastnik osmih osebnih avtov in ima krasno jahto na morju. Vsega ima, kar si je mogoče nabaviti za denar, razen — sreče. Pravi, da nima nobenega trenutka, da bi se res odahnil, ali storil nekaj, kar in kakor bi sam hotel. Denar, luksuz, vse udobnosti, razvedrilo, zabave, vse to je zanj prazno. Vzrastel je v tem vrtincu, ki ga suče in ne izpusti, zadovoljstva pa mu nikdar ne prinese.

Neki ameriški avtomobilski magnat je s strahom opazil, da njegovih motorjev nihče več ne kupuje, dasi so bili prvovrstni. Takrat je imel premoženja blizu sto milijonov dolarjev, pol leta nato je bil ob vse. Zašel je v težkoče, vrednostni papirji so padli, končno je moral pričeti znova. A to je le izjema, marsikateri milijonar je že padel z viška in postal berač. Milijonar vsak trenutek bdečega stanja razmišlja o možnosti povečanja kapitala, nobenega veselja nima, njegovo življenje je ukovano, milijonar je jetnik svojega lastnega kapitala.

K sreči pa je milijonarjev vedno manj. Tako je n. pr. angleška davčna oblast za leto 1934/35 navedla »samo« 428 milijonarjev, medtem ko jih je bilo leta 1929/30 še 819, tako da je v tem razdobju 391 ljudi izgubilo svoj milijonarski status.

Razume se, da so to milijonarji v funtih in bi bili pri nas še vedno milijonarji, četudi bi za štiri petine »obubožali«.

Lord Inchcape je imel ob smrti dva milijona funtov premoženja, a le par let poprej so ga cenili na deset milijonov. Torej je v kratkem času izgubil 8 milijonov, ali dve milijardi dinarjev. Jekleni magnat Kuehnrich je imel tak strah pred propadanjem svojih milijonov, da si je sam vzel življenje. Isto je storil James White, četudi je znašalo njegovo premoženje okrog milijarde dinarjev.

Noben bogatin ni zadovoljen s tem, kar ima, vsak si želi še več in vedno več, vse njegovo zanimanje je osredotočeno v tem stremljenju. Razvedrilo, družina, žena itd., to so mu samo pomožna sredstva za doseg glavnega cilja. Spoštovanje uživa samo zaradi njegovega denarja in kdor zaide v njegovo bližino, poskuša, da bi mu izvil del teh milijonov.

So pa tudi milijonarji, ki izdajo ogromne vsote v dobrodelne namene, kot n. pr. Carnegie ali Rockefeller. Edgar Cohen, ki je pred tremi leti umrl, je malo pred smrtjo razdal v dobrodelne namene vseh svojih pet milijonov funtov, ali eno in četrt milijarde dinarjev. Toda taki so redki. Več je takih, ki so človekoljubi le po imenu, v svojo lastno reklamo in častihlepnost. Z denarjem pridejo skrbi, nadloge, bojazen, da celo strah. Pravega veselja pa ne prinese. Berač z raztrgano suknjo je razmeroma bolj srečen kot milijonar.

Tako milijonar, po naše, stokratni.

Dopisujte v naš list „Na mejah“!

Hranilnica in posojilnica na Jesenicah

obrestuje vse vloge do najvišje v zakonih določene meje. Nove vloge izplačuje vedno promptno.

Zadružna tiskarna

v. z. z o. z. v Ljubljani
Tyrševa cesta 17

se priproroča jeseniškim tvrdkam za izdelavo vseh v knjigotiskarsko stroko spadajočih del, ki jih izvrši lepo, solidno in po nizkih cenah

Za elektriko

Vam nudi vse najugodnejše

Jože Markež

Jesenice, telefon št. 605

Ceneno in dobro prehrano, vina na debelo in drobno dobite in kupite najugodnejše v

LJUDSKI KUHINJI

JESENICE KREKOV DOM